

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/97/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217209203
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4217209203.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. G. XXX, o zaplatenie 2.525,43 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.189,22 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.189,22 eur od 21.3.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 100 % náhradu trov celého konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava (ďalej len VÚB, a.s.) sa ako pôvodný žalobca žalobou doručenu súdu dňa 21.4.2017 domáhala zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 2.525,43 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 21.3.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 3.12.2013 uzatvorila so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, na základe ktorej sa VÚB, a.s. zaviazala poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej VÚB, a.s. viedla účet č. 44891722. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.200,- eur a bol povinný platiť VÚB, a.s. štandardnú mesačnú splátku vo výške 40 eur. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti, a tak mu VÚB, a.s. vystavila ku dňu 9.3.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným zostatkom k 28.2.2017 vo výške 2.525,43 eur. Z dôvodu, že žalovaný svoj peňažný záväzok neuhradil v určenej lehote splatnosti do 20.3.2017, VÚB, a.s. si uplatnila aj nárok na úrok z omeškania od 21.3.2017. Za dôkaz VÚB, a.s. označila Zmluvu z 3.10.2012 a výpis z účtu klienta.

2. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30.12.2016, uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok ako postupcom 1 a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. ako postupníkom, postupca1 postúpil 18.5.2017 okrem iného uvedenej spoločnosti postupníka aj pohľadávku voči žalovanému. Súd na návrh postupcu uznesením z 25.7.2017 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.

3. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 22.1.2018 uviedol, že žalovaný 27.11.2013 vyplnil žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uvedenú žiadosť schválila 27.11.2013 a listom z 4.5.2014 v súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok vyhlásila okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného. Taktiež uviedol, že žalovanému bol poskytnutý revolvingový úver, v priebehu trvania ktorého nie je možné na

počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN a poukázal na § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. s tým, že v predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou sú aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. sa nachádza indikatívny výpočet RPMN ako aj o výške úrokovej sadzby 22,80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba a aj o výške schváleného úverového rámca 1.200 eur a výške štandardnej mesačnej splátky 40 eur. Žalobca ďalej špecifikoval čerpania žalovaného, ktorý za dva dni - 9.12.2013 a 10.12.2013 vyčerpal úhrnom sumu vo výške 1.200 eur. Žalobca taktiež uviedol, že žalovaný v období od 23.2.2015 do 14.12.2016 uhradil úhrnom sumu vo výške 280 eur. Ďalej uviedol, že žalovaná suma predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi. Podľa žalobcu, žalovaná suma vo výške 2.525,43 eur pozostáva z istiny vo výške 1.020 eur, z poplatkov vo výške 180,28 eur, z úroku vo výške 1.069,22 eur a sankčného úroku vo výške 255,93 eur. Žalobca súčasne zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy vo výške 436,21 eur titulom poplatkov a sankčného úroku s prislúchajúcim úrokom z omeškania s tým, že si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy vo výške 2.089,22 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.089,22 eur od 21.3.2017 do zaplatenia. Za dôkaz žalobca v uvedenom podaní označil vyhlásenie okamžitej splatnosti, obchodné podmienky, cenník VÚB, a.s.

4. Súd dňa 25.1.2018 otvoril vo veci pojednávanie a po vykonaní dokazovania vyhlásil rozsudok, ktorým zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 436,21 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 436,21 eura od 21. 03. 2017 do zaplatenia (I. výrok), žalobcovi vrátil zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu sumu 19,30 eura prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, po právoplatnosti tohto rozhodnutia (II. výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 900 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 900 eur od 21. 03. 2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (III. výrok), žalobu v časti prevyšujúcej sumu 900 eur ako aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol (IV. výrok) a zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (V. výrok).

4.1 Uvedený rozsudok súd odôvodnil tým, že podľa žalobcom predloženého tlačiva VÚB, a.s. označeného ako Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, ktorú podpísal zástupca VÚB dňa 3.12.2013 a žalovaný ešte dňa 27.11.2013, žalovanému podľa III. časti uvedeného tlačiva bol predschválený úverový rámec vo výške 1.200 eur so štandardnou mesačnou splátkou vo výške 40 eur a štandardnou úrokovou sadzbou 1,9% p.m./22,80% p.a. Podľa textu uvedeného na konci bodu 21 tlačiva, Prijatím a schválením Žiadosti zo strany Banky sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH. OP, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy.

4.2 Z výpisov z účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný v dňoch 9.12.2013 - 10.12.2013 vyčerpal sumu vo výške 1.200 eur a ďalšie sumy už nečerpal, pričom od 15.1.2014 do 14.12.2016 uhradil svojmu veriteľovi úhrnom sumu vo výške 300 eur. Z uvedených výpisov tiež vyplýva, že veriteľ zaťažil účet žalovaného popri úroku z dlžnej sumy aj štandardným úrokom a sankčným úrokom ako aj poplatkami za spracovanie poštovej poukážky, za správu kartového účtu, nákladmi vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti ako aj za postúpenie pohľadávky na vymáhanie, za úverové rizikové poistenie. V dôsledku uvedených poplatkov, nákladov a úroku, debetné transakcie na účte žalovaného spolu s výbermi predstavujú za obdobie do 28.2.2017 sumu 2.825,43 eur, z ktorej však žalovaný čerpal len sumu 1.200,- eur, pričom uhradil svojmu veriteľovi do 14.12.2016 sumu 300,- eur.

4.3. Listom zo dňa 4.5.2014, v záhlaví ktorého sú uvedené Slovenské kreditné karty, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. oznámila žalovanému, že dlh z kreditnej karty Bankomatka Quatro č. 0044891722 sa stal splatným v celom rozsahu. Súčasne uviedol, že dlžná suma predstavuje k 4.5.2014 (k dnešnému dňu) sumu vo výške 1.439,10 eur.

4.4. Súd daný vzťah pôvodného žalobcu ako veriteľa a žalovaného posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

4.5. V danom prípade v zmluve z 3.12.2013 absentuje údaj o RPMN na spotrebiteľský úver vo výške 1.200 eur so splátkami po 40 eur, teda absentuje podstatný údaj (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010

Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), ale aj údaj o termíne splátok (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovaným čerpaného úveru.

V uvedenej zmluve sa taktiež nespomínajú žiadne poplatky, a preto s poukazom na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľovi žalovaného nevznikol nárok na žiadne poplatky.

4.6 Žalobca bližšie nešpecifikoval žalovanú sumu, pričom nešpecifikoval obdobie vzniku tvrdeného dlhu, ani splatnosť dlžných splátok a ani neuviedol, na ktoré splátky započítal úhrady žalovaného. Žalobca preukázal, že podľa prípisu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. z 4.5.2014 adresovanom žalovanému, uvedená spoločnosť pristúpila k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku na kreditnej karte Quatro vo výške 1.439,10 eur, pričom žalobca si po čiastočnom späťvzati žaloby uplatnil nárok na zaplatenie sumy až vo výške 2.089,22 eur, údajne pozostávajúcej len z istiny úveru a štandardného úroku, pričom nešpecifikoval z čoho pozostáva dlh žalovaného prevyšujúci sumu dlhu ku dňu zosplatenia úveru.

Pokiaľ VÚB, a.s. poskytla podľa tvrdení žalobcu žalovanému úhrnom sumu 1.200 eur, žalovaný získal týmto plnením, s poukazom na absenciu podstatných náležitostí úverovej zmluvy vymenovaných v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (napr. doba trvania zmluvy, ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, počet a termíny splátok istiny, úrokov) úver, ktorý je podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bezúročný a bezpoplatkový úver. Žalovaný svojmu veriteľovi na čerpaný úver uhradil úhrnom sumu vo výške 300 eur (žalobca tvrdil, že len vo výške 280 eur, keď opomenul platbu žalovaného z 15.1.2014 vo výške 20,- eur), a tak súd žalovaného zaviazal na úhradu zostatku z bezúročného a bezpoplatkového úveru vo výške 900 eur (1.200 - 300) a v časti prevyšujúcej sumu vo výške 900 eur žalobu zamietol.

4.7 Žalobca sa, po čiastočnom späťvzati žaloby, domáhal aj zaplatenia 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 2.089,22 eur od 21.3.2017 do zaplatenia. S poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ a s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol žalobcovi zo sumy prísudku nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá k 21.3.2017 bola 0%, a to až do jej zaplatenia. Súd žalobu aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol.

5. Krajský súd v Nitre bez nariadenia pojednávania uznesením č.k. 15Co/49/2018-69 z 26.6.2019 na základe odvolania žalobcu zrušil rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/97/2017 - 49 zo dňa 25. 01. 2018 v napadnutej časti IV. a V. výroku a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5.1 Odvolací súd v odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia uviedol, že Zamietnutie žaloby v danej veci súd prvej inštancie odôvodnil tým, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN na spotrebiteľský úver vo výške 1 200 eur so splátkami po 40 eur, teda absentuje podstatný údaj (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy), ale aj údaj o termíne splátok (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovaným čerpaného úveru. Súd prvej inštancie mal za to, že v zmluve sa nespomínajú žiadne poplatky, a preto s poukazom na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľovi žalovaného nevznikol nárok na žiadne poplatky. Keďže zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neobsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti, úver poskytnutý žalovanému na základe zmluvy sa podľa § 11 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov, a preto vo zvyšku žalobu zamietol.

Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvej inštancie nestotožnil a má za to, že zmluva uzavretá dňa 03. 12. 2013 obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. Zároveň poukazuje na čl. V, bod 1 (indikatívny výpočet RPMN) a bod 2 úverovej zmluvy, v zmysle ktorých bola jej splatnosť medzi stranami dohodnutá tak, že spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka počnúc dňom prvého čerpania s tým, že spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania, ďalšie poplatky sa použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a tým, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a

posledná splátka, uskutočnená spotrebiteľom, vyrovná zostatok istiny, úrokov a ďalších poplatkov. V bode 2 je stanovený deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky na 15. deň, teda zmluva obsahuje údaj o termíne splatnosti. Záver súdu prvej inštancie, že v zmluve absentuje obligatórna náležitosť, a to údaj o termíne splátok podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., je preto nesprávny.

K absencii údajov o RPMN odvolací súd uvádza, že už samotná žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro obsahuje údaje o RPMN, resp. o spôsobe jej výpočtu. V čl. V s označením „Vyhlásenie Klienta“ bod 1 indikatívny výpočet RPMN vo výške 24,78 % pre poskytnutý úver s úverovým rámcem 1 200 eur, štandardnou splátkou 40 eur mesačne a výškou ročnej úrokovej sadzby 22,80 % p. a. S výškou úrokovej sadzby, ako aj s výškou RPMN tak bol žalovaný preukázateľne oboznámený v úverovej zmluve. Indikatívny výpočet nákladov spojených s úverom vyčíslený na základe výpočtu podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je splnením zákonnej povinnosti veriteľa oboznámiť spotrebiteľa s nákladmi na úver. Odvolací súd navyše uvádza, že RPMN nie je možné presne vypočítať, keďže absentujú základné údaje, ktoré sa ako premenné dopĺňajú do vzorca na výpočet RPMN, a preto uvedenie RPMN formou príkladného výpočtu postačuje.

Pokiaľ súd prvej inštancie pri údajoch o RPMN vychádzal z názoru, že zmluva o revolvingovom (t. j. opakovane čerpanom a splácanom) spotrebiteľskom úvere, ktorý bol poskytnutý na základe zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú, musí obsahovať tie isté náležitosti ako zmluva o bežnom spotrebiteľskom úvere s vopred známym počtom splátok a termínom ukončenia zmluvného vzťahu (t. j. presným výpočtom RPMN a nielen príkladným/indikatívnym výpočtom RPMN, ako je to v tomto prípade v obchodných podmienkach či cenníku), ide o formalizmus, ktorý je neprípustný. V prípade revolvingového (neustále čerpaného a splácaného) úveru je zákonná náležitosť uviesť výšku RPMN splnená uvedením tzv. indikatívneho výpočtu RPMN (t. j. príklad výpočtu za reprezentatívne zvolených premenných; inak sa zákonná požiadavka splniť nedá). Na presný výpočet RPMN je potrebné vopred poznať napr. presnú výšku úveru (koľkokrát a v akej výške bude revolvingový úver opakovane čerpaný), počet splátok atď. Pri revolvingovom úvere to nie je možné, zmluva je uzavretá na dobu neurčitú, spotrebiteľ má k dispozícii úverový rámec, pričom počiatok čerpania úveru vo väčšine prípadov súvisí s použitím karty a nie s uzavretím zmluvy, veriteľ a zrejme ani spotrebiteľ v čase uzavretia zmluvy nevie, koľko a ako dlho bude čerpať úver (používať kartu) a splácať ho. Jediný možný výpočet je preto indikatívny výpočet RPMN.

5.2 V kontexte zistených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že v zmluve a jej neoddeliteľných súčiastiach sú uvedené všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy. Čo sa týka uvedenia počtu splátok, tento údaj nie je možné objektívne určiť, keďže revolvingový úver sa poskytuje na neurčitý čas, obnovuje sa každou uhradenou splátkou a rozsah jeho čerpania tak nie je možné predpokladať. Z uvedeného dôvodu nie je ani objektívne možné uviesť konečnú splatnosť úveru a celkové náklady úveru. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom umožňuje zistiť, aké náklady budú so spotrebiteľským úverom spojené. Vyjadrením celkových nákladov v percentuálnych bodoch sa spotrebiteľ môže ľahšie zorientovať pri porovnávaní obdobných produktov na finančnom trhu. Nie vždy je však možné tento percentuálny údaj v zmluve uviesť, pretože pre jeho určenie je potrebné poznať vstupné údaje o výške úveru, období jeho splácania, splátkach úveru a úrokoch s poplatkami. Zákon o spotrebiteľských úveroch preto výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN.

5.3 Odvolací súd ďalej k veci poznamenáva, že zo samotného textu Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro vyplýva, že sa žalovaný pred jej podpisom oboznámil s Obchodnými podmienkami, Cenníkom, Štandardnou, Sankčnou úrokovou sadzbou a spôsobom ich určenia. Svojím podpisom potvrdil, že tieto boli súčasťou žiadosti a uzavretím zmluvy sa stali jej neoddeliteľnou súčasťou. V uvedenom smere je potrebné uzavrieť, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá a postup orgánov ochrany práva nemôže byť v rozpore so zásadou rovnosti. Takýto prístup by mal za následok neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému by reálne hrozilo riziko nevykonalnosti elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči spotrebiteľovi.

5.4 Odvolací súd sa stotožnil s odvolacími námietkami žalobcu aj vo vzťahu k Smernici Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23. 04. 2008. Poukazuje pritom aj na stanovisko Najvyššieho súdu SR, ktoré zaujal k danej problematike vo svojom uznesení sp. zn. 4Cdo 211/2017 zo dňa 23. 04. 2018, že rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C - 42/15 dáva výklad smernice 2008/48/ES o spotrebiteľských úveroch, čím dochádza k eurokonformnému výkladu aj zákona č. 129/2010 Z. z.

Ak teda zmluva obsahuje informácie, na základe ktorých je možné zistiť, kedy dôjde k splateniu dlhu, aj keď tam konkrétny dátum uvedený nie je, nemožno to považovať za rozpor so zákonom a aplikovať sankciu podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zo zmluvy zo dňa 03. 12. 2013 a jej príslušných zmluvných dojednaní sa náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. dajú jednoznačne identifikovať.

5.5 Nesprávny skutkový záver súdu prvej inštancie ohľadne úplnosti úverovej zmluvy z hľadiska obsahových náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzavretia, nevyhnutne viedol súd prvej inštancie k nesprávnemu právnemu záveru, že z dôvodu absencie týchto údajov v úverovej zmluve je potrebné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. V intenciách tohto nesprávneho právného záveru už súd prvej inštancie obsahu úverového vzťahu nevenoval náležitú pozornosť, v dôsledku čoho svoje rozhodnutie v tomto smere ani dostatočne neodôvodnil. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti IV. výroku a s ním súvisiaceho V. výroku podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

5.6 Úlohou súdu prvej inštancie bude v naznačenom smere opätovne vo veci rozhodnúť, presvedčivo sa vysporiadať s podstatnými skutkovými a právnymi tvrdeniami sporových strán a vec právne posúdiť tak, aby bolo z jeho rozhodnutia zrejmé, ako k výroku dospel a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania a doplnenia dokazovania sformuloval vo veci nové skutkové závery, keď odvolací súd vychádzajúc z bodu V. tlačiva Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro písaného drobným, pre bežného spotrebiteľa nečitateľným písmom, teda dôkazu, ktorý súd prvej inštancie v rozsudku z 25.1.2018 nehodnotil, a dospel k záveru, že V čl. V s označením „Vyhlásenie Klienta“ bod 1 indikatívny výpočet RPMN vo výške 24,78 % pre poskytnutý úver s úverovým rámcom 1 200 eur, štandardnou splátkou 40 eur mesačne a výškou ročnej úrokovej sadzby 22,80 % p. a. S výškou úrokovej sadzby, ako aj s výškou RPMN tak bol žalovaný preukázateľne oboznámený v úverovej zmluve. Indikatívny výpočet nákladov spojených s úverom vyčíslený na základe výpočtu podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je splnením zákonnej povinnosti veriteľa oboznámiť spotrebiteľa s nákladmi na úver. Odvolací súd navyše uvádza, že RPMN nie je možné presne vypočítať, keďže absentujú základné údaje, ktoré sa ako premenné dopĺňajú do vzorca na výpočet RPMN, a preto uvedenie RPMN formou príkladného výpočtu postačuje.

7. Súd opätovne vo veci pojednával dňa 14.1.2020 v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu a žalovaného a vo veci vykonal opäť dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu.

8. Súd vykonaným dokazovaním mal preukázať, že Pri indikatívnom výpočte RPMN v čl. V. Žiadosti/Zmluvy veriteľ žalovaného predpokladal spotrebiteľský úver vo výške 1.200 eur a počet splátok 12, pričom prvá až predposledná splátka mali mať výšku 100 eur (teda nie 40 eur, ako to bez dokazovania zistil odvolací súd) a posledná splátka mala mať výšku až 266,03 eur. Na základe uvedených údajov vypočítal veriteľ RPMN vo výške 24,78%. Konajúcemu súdu je známe, že pre výpočet RPMN pri úverovom rámci, ktorého splatnosť je dlhšia ako tri mesiace, čo v danej veci je naplnené - úverový rámec 1.200 eur a štandardná splátka 40 eur - inak by nešlo o spotrebiteľský úver (§ 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), sa RPMN vypočíta podľa dodatočných predpokladov uvedených v prílohe 2 bod II. písm. a/, e/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

9. Pokiaľ odvolací súd dospel k záveru, že v zmluve a jej neoddeliteľných súčastiach sú uvedené všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, súd prvej inštancie z kontextu odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu predpokladá, že odvolací súd mal na mysli prítomnosť obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

10. Súd má z vykonaného dokazovania preukázať, že v Žiadosti/Zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN vo výške 26,59%. Podľa § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný

spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

11. Keďže v danej veci bola zmluva uzavretá 3.12.2013, rozhodujúce sú údaje zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2013 so stavom ku dňu 30.9.2013, ktoré zverejnilo Ministerstvom financií SR dňa 31.10.2013 v súlade s § 2 vyhlášky 289/2010 Z.z. Podľa uvedených Súhrnných informácií je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov kreditných kariet 25,09%. Teda v Zmluve z 3.12.2013 nie je uvedená priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a absencia tejto náležitosti má s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru čerpaného žalovaným kreditnou kartou s úverovým rámcom 1.200 eur.

12. Súd prvej inštancie je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého sú v zmluve všetky obligatórne náležitosti, a tak na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru čerpaného žalovaným súd neprihliadol a s poukazom na právny názor Krajského súdu v Nitre ako odvolacieho súdu zaujatý v uznesení č.k. 15Co/49/2018-69 z 26.6.2019 zaviazal žalovaného aj na zaplatenie zostávajúcej časti uplatneného nároku spolu s príslušenstvom, najmä keď podľa odvolacieho súdu, za ním zmeneného skutkového stavu bez doplnenia alebo zopakovania dokazovania, ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá a postup orgánov ochrany práva nemôže byť v rozpore so zásadou rovnosti. Takýto prístup by mal za následok neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému by reálne hrozilo riziko nevykonalenia elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči spotrebiteľovi.

13. S poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP súd o náhrade trov celého konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal 100% náhradu trov konania.

14. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky

procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.